

Dosarul nr. Ira-53/2023
1-20092698-01-Ira-12012023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: - Cobzac Elena

Judecătorii: - Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocata Antoci Maria în numele inculpatului Tișcenco Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Tișcenco Andrei xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.08.2020-12.04.2022;

2. Instanța de apel: 02.06.2022- 28.09.2022;

3. Instanța de recurs: 12.01.2023-15.02.2023.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 aprilie 2022 inculpatul Tișcenco Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) de ore.

A fost admisă cererea procurorului fiind dispusă încasarea de la Tișcenco Andrei în folosul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Tișcenco Andrei, pe data de 24.09.2019, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în apartamentul xxxxx, a inițiat un conflict cu concubina Dolghih Marina, care conform prevederilor art. 133¹ Cod penal este membru de familie și în mod intenționat i-a aplicat ultimei cu pumnii, palmele, picioarele, precum și cu un cuțit de bucătărie, mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202002D0834 din 01.06.2020, traumă craniu-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea occipitală, excoriații multiple la nivelul capului și feței, echimoze la nivelul membrilor inferioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cât și la lovirea de asemenea obiecte. Plagă tăiată-înțepată superficială în regiunea cervicală stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor înțepător. Toate leziunile corporale, condiționează o

dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

2. Sentința, menționată, a fost atacată cu *apel* de către avocata Antoci Maria în comun cu inculpatul Tișcenco Andrei prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Tișcenco Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal să fie achitat.

2.1 În argumentarea apelului, avocatul a notat că:

- declarațiile părții vătămate conțin divergențe ce țin de timpul petrecerii acțiunilor incriminate inculpatului, declarațiile inculpatului Tișcenco Andrei, care detaliat a declarat acțiunile acestuia din ziua de 24.09.2019, care corespund consecutivității;

- declarațiile martorului Dolghih Veaceslav sunt utile și veridice;

- declarațiile martorului Muturniuc Elena, care fiind veridice, nu dovedesc vinovăția inculpatului Tișcenco Andrei de săvârșirea infracțiunii incriminate, iar toate probele în ansamblu nu corespund dispoziției art. 101 din Codul de Procedură Penală, care prevede că, acestea urmează a fi apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor;

- totodată, declarațiile inculpatului date de către acesta, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, combat probele anexate la cauza dată, care potrivit acușării dovedesc vinovăția acestuia în cele imputate, și anume precum că, - la data de 24 septembrie 2019, Dolghih Marina a venit acasă, dar aceasta fiind ca de obicei în stare de ebrietate și, reieșind din considerentul că inculpatul nu-și dorea ca fiica minoră comună, să fie prezentă la comportamentul indecent al mamei acesteia, pur și simplu a alungat-o din apartament, iar ulterior Tișcenco Andrei nu cunoaște unde aceasta s-a aflat, dacă a intrat cu cineva în conflict sau unde și în ce condiții aveau posibilitate să i se aplice leziunile care sunt menționate în raportul de expertiză, deoarece a durat ceva timp de când ea a părăsit domiciliul și până a fost observată de către vânzătoarea magazinului „Catiusa” - Muturniuc Elena, care a fost audiată în calitate de martor în ședința de judecată, divergență de timp căreia instanța de judecată la aprecierea probelor nu i-a dat o apreciere cuvenită;

- probe utile, concludente și pertinente, care ar dovedi vinovăția inculpatului, la materialele cauzei nu sunt anexate, și anume, instanța la emiterea sentinței de condamnare pune la baza acesteia probabilități.

3. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 septembrie 2022, apelul declarat de avocata Antoci Maria în comun cu inculpatul Tișcenco Andrei a fost respins ca fiind nefondat și menținută sentința fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Tișcenco Andrei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal -

violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat că, vina inculpatului Tișcenco Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate și anume prin declarațiile părții vătămate Dolghin Marina (f.d.146-148), declarațiile martorilor Roșca Andrei (f.d.149), a martorului Muturniuc Elena (f.d.163), a martorului Dolghin Veaceslav (f.d.172-173) și probele scrise cercetate din materialele dosarului, raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202002D0834 din 01.06.2020 (f.d.47-49), procesul-verbal din 03.03.2020 de ridicare a extrasului din fișa medicală a bolnavului Dolghin Marina (f. d. 47-49); - procesul-verbal de ridicare din 19.06.2020, prin care a fost ridicat materialul nr. 12828 înregistrat în R-2 al IP Ciocana la 24.09.2019, pag. 56 din V. 138 și copia din Registrul de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente de la materialul nr. 12828 (f.d. 52-53), care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Raportând motivele invocate în cererea de apel, privind achitarea lui pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Tișcenco Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de avocatul Antoci Maria în interesele inculpatului și de inculpatul Tișcenco Andrei nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a respins apelul declarat, ca fiind nefondat.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Tișcenco Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

În contextul aprecierii argumentelor de apel invocate de avocata Antoci Maria, instanța de apel, din declarațiile inculpatului Tișcenco Andrei și ale părții vătămate Dolghih Marina a stabilit cu certitudine că, la momentul comiterii faptei - 24.09.2019, aceștia se aflau în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj).

În acest sens, instanța de apel a reținut că, prin fapta comisă inculpatul Tișcenco Andrei a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și la relațiile sociale cu privire la integritate corporală a concubinei Dolghih Marina.

Victimă a infracțiunii este persoana cu care inculpatul se afla în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj), care în conformitate cu prevederile art. 133¹ Cod penal este membru de familie, iar influențarea directă asupra corpului acesteia se confirmă prin raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202002D0834 din 01.06.2020.

Aceste circumstanțe se confirmă prin intermediul declarațiilor părții vătămate Dolghih Marina, care a indicat la inculpat ca fiind persoana care a aplicat violența față de dânsa, menționând că, cu inculpatul a locuit 10 ani în concubinaj. Nu mai dorea să fie împreună cu ultimul și avea o relație cu o altă persoană, Roșca Andrei. Tișcenco Andrei și-a dat seama că nu mai dorește să fie cu dânsul și a instalat în apartamentul în care locuiau dispozitive de înregistrări audio/video. Astfel, ultimul îi înregistra convorbirile și urmărea ceea ce face. Întruna din zile, l-a invitat pe Roșca Andrei la o cafea și a discutat. După ce Tișcenco Andrei a văzut înregistrarea video, a încuiat ușa și a chemat-o la balcon la o țigară, a închis-o acolo și a tuns-o. A lovit-o cu cuțitul în regiunea intimă și la cap. La balcon a lovit-o cu mâinile, cu picioarele și cu cuțitul. Ulterior, s-a dus în baie, deoarece era plină de sânge, inculpatul o uda cu apă rece ca să oprească sângele. A fost târâtă de păr din balcon până în baie. Inculpatul o lovea, dânsa devenea inconștientă, iar ultimul solicita numărul de telefon a lui Roșca Andrei. Inculpatul era cu fierăstrăul electric în mână. Ulterior a fugit din apartament, deoarece îi era frică, a căzut în coridor, a luat halatul de acasă și a fugit. S-a ascuns în magazinul de la primul etaj ca să nu fie găsită de inculpat. Doamna de la magazin s-a speriat, deoarece dânsa era udă și plină de sânge și a chemat poliția și ambulanța.

Instanța de apel a reținut că, faptul că pe corpul părții vătămate erau prezente urme de violență la data comiterii infracțiunii, a fost confirmat și de către martorul Muturniuc Elena, care a susținut că, în luna septembrie a anului 2019, fiind la serviciu, în magazin, pe str. Alecu Russo, a alergat partea vătămată Dolghih Marina, care i-a comunicat că se ascunde în magazin. Aceasta se afla în stare de ebrietate, avea plăgi în cap, era tunsă haotic, pe picior avea sânge. I-a dat ultimei un scaun, aceasta s-a așezat în vestiar și a chemat ambulanța, care a luat-o de acolo. La fața locului a venit și poliția

Cu referire la declarațiile inculpatului Tișcenco Andrei, precum că dânsul nu a aplicat violența față de partea vătămată și doar a alungat-o de acasă, instanța de apel le-a apreciat drept o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de Procedură Penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel a apreciat că, declarațiile inculpatului referitor la circumstanțele avute loc pe data de 24.09.2019 au fost inconsecvente pe parcursul timpului, inculpatul nu este sincer referitor la faptul că a alungat-o pe partea vătămată din apartament în amiaza zilei de 24 septembrie 2019 și în acea zi nu a mai văzut-o.

Astfel, instanța de apel a reținut că, pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor declarațiile părții vătămate Dolghih Mariana care a au fost consecvente încă de la etapa comiterii faptelor, indicând că inculpatul este persoana care a agresat-o.

La fel, și martorul Roșca Andrei, a menționat că partea vătămată i-a comunicat că, a fost agresată de fostul concubin Tișcenco Andrei.

În ceea ce privește declarațiile martorului Dolghih Veaceslav, instanța de apel a apreciat că, acestea nu sunt de natură să combată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, deoarece acesta nu a fost prezent la momentul comiterii faptelor și cunoaște circumstanțele cazului, ci doar din spusele inculpatului Tișcenco Andrei.

De asemenea, declarațiile martorului Dolghih Veaceslav în coroborare cu declarațiile inculpatului Tișcenco Andrei și înscrisurile prezentate de apărare în ședința de judecată, demonstrează caracterul amoral al comportamentului părții vătămate Dolghih Mariana care consumă în exces băuturi alcoolice și nu asigură îngrijirea și educarea fiicei sale minore, însă acestea nu descalifică caracterul infracțiunilor al faptei comise de către Tișcenco Andrei, fiind luate în considerație de către instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele de apel invocate de către partea apărării potrivit căreia, declarațiile părții vătămate sunt divergente, or, declarațiile părții vătămate Dolghih Mariana coroborează cu declarațiile martorilor Roșca Andrei, Muturniuc Elena, precum și cu procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate și redau situația obiectivă pe caz, începând cu adresarea la poliție, urmând examinarea medico-legală, probe care au fost administrate în conformitate cu prevederile procesual-penale.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, declarațiile părții vătămate sunt absolut veridice, fondate pe situația de fapt și se confirmă de celelalte materiale ale cauzei. Latura subiectivă a infracțiunii în cauză s-a materializat prin intenția directă a inculpatului Tișcenco Andrei de atentare la integritatea corporală a victimei. Or, instanța de apel conchide că, inculpatul Tișcenco Andrei aplicând violența cu pumnii, palmele, picioarele, precum și cu un cuțit de bucătărie peste diferite părți ale corpului părții vătămate își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și a prevăzut că acțiunile sale pot cauza urmări prejudiciabile sub formă vătămării ușoare a integrității corporale, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale.

Dezacordul părții apărării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apelant, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de apel nu poate fi admisă.

Astfel, instanța de apel a constatat în afara oricăror dubii rezonabile că acțiunile inculpatului Tișcenco Andrei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea

intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocata Antoci Maria în numele inculpatului Tișcenco Andrei invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală solicită admiterea recursului, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

4.1 În motivarea recursului ordinar apărarea invocă că:

- instanța de apel a dat o apreciere probelor - unilateral, și anume de susținere a probelor acuzării, nefiind supuse coroborării cu alte probe declarațiile inculpatului Tișcenco Andrei, fiindu-le date prioritate declarațiilor părții vătămate, în care, după cum a fost menționat și în cererea de apel, persistă divergențe în consecutivitatea acțiunilor descrise de către partea vătămată;

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului, precum că în sentința de condamnare a lui Tișcenco Andrei, așa-zisa parte vătămate are două prenume, atât Marina cât, și Măria;

- probe utile, concludente și pertinente, care ar dovedi vinovăția inculpatului, la materialele cauzei nu sunt anexate, și anume, atât instanța de fond la emiterea sentinței de condamnare, cât și cea de apel la emiterea deciziei de menținere a sentinței, au pus la bază probabilități.

5. La recursul ordinar declarat de către avocata Antoci Maria în numele inculpatului Tișcenco Andrei în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestora invocând că, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a stabilit vinovăția și a menținut sentința de condamnare a lui Tișcenco Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit textului recursului se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, susținând, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Instanța de recurs, referitor la invocarea pretensei erori prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, relevă că la acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocata Antoci Maria în numele inculpatului în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), art.415 alin.(1) pct.1) lit. c), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de același avocat, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței de apel, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârea contestată, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

În continuare, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului verificat și a concluzionat corect că în acțiunile inculpatului Tișcenco Andrei sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii încriminate și prevăzute la art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal.

Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, instanța de apel a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția lui Tișcenco Andrei în săvârșirea infracțiunii încriminate. La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că, această instanță a respectat această obligație, apreciind în mod obiectiv atât declarațiile martorilor, inculpatului, a părții vătămate, cât și alte probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată.

Urmează a fi respins și argumentul recurentului precum că, *„instanța de apel a dat o apreciere probelor - unilateral, și anume de susținere a probelor acuzării, nefiind supuse coroborării cu alte probe declarațiile inculpatului Tișcenco Andrei, fiindu-le date prioritate declarațiilor părții vătămate, în care, după cum a fost*

menționat și în cererea de apel, persistă divergențe în consecutivitatea acțiunilor descrise de către partea vătămată” deoarece, instanța de apel, toate probele administrate în cauza penală le-a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv potrivit art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, apreciindu-le conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, și a conchis că, probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, apreciind obiectiv circumstanțele cauzei. Probele administrate formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului Tișcenco Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal constată că, nu există contradicție între cele reținute prin hotărârea recurată și conținutul probelor administrate, starea de fapt reținută nefiind consecința unei denaturări evidente a probelor, ci rezultatul unei analize coroborate a acestora, astfel că decizia nu cuprinde vreun viciu sub aspect de fapt sau de drept material sau procesual.

Nu poate fi reținut și urmează a fi respins argumentul apărării precum că, *„instanța de apel nu s-a expus asupra faptului, precum că în sentința de condamnare a lui Tișcenco Andrei, așa-zisa parte vătămate are două prenume, atât Marina cât, și Măria”*. Or, aceasta constituie o eroare materială ce poate fi corectată în conformitate cu prevederile art. 249 Cod de procedură penală, potrivit căruia erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

Nefondat este și argumentul apărării precum că, *„probe utile, concludente și pertinente, care ar dovedi vinovăția inculpatului, la materialele cauzei nu sunt anexate, și anume, atât instanța de fond la emiterea sentinței de condamnare, cât și cea de apel la emiterea deciziei de menținere a sentinței, au pus la bază probabilități”*. Or, instanța de apel a cercetat cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume declarațiile părții vătămate Dolghin Marina, a martorilor Roșca Andrei, Muturniuc Elena, Dolghin Veaceslav, a probelor scrise raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202002D0834 din 01.06.2020, procesul-verbal din 03.03.2020 de ridicare a extrasului din fișa medicală a bolnavului Dolghin Marina, procesul-verbal de ridicare a materialul nr. 12828 și copia din Registrul de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente de la materialul nr. 12828, care coroborează între ele și care demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că argumentele din recurs sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art. 6 CEDO.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tișcenco Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocata Antoci Maria în numele inculpatului Tișcenco Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe ***Tișcenco Andrei xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 martie 2023**.

Președinte

Cobzac Elena

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie